

Rozlišení 2. tématu

A) Uvítání. Způsob práce: 1. výběr tématu rozlišování v Duchu svatém. 2. sdílení 3. souhrn

Vstup do přítomnosti TADY a TEĎ.

- Společná četba Bible a pak ticho + po chvíli každý může přečíst, co jej oslovuje

Iz 42, 1-9

„Zde je můj služebník, jehož podepírám, můj vyvolený, v němž jsem našel zalíbení. Vložil jsem na něho svého ducha, aby vyhlásil soud pronárodům.

Nekřičí a hlas nepozvedá, nedává se slyšet na ulici.

Nalomenou třtinu nedolomí, nezhasí knot doutnající. Soud vyhlásí podle pravdy.

Neochabne, nezlomí se, dokud na zemi soud nevykoná. I ostrovy čekají na jeho zákon.“

Toto praví Bůh Hospodin, který stvořil nebesa a roztáhl je, zemi překlenuje i s tím, co na ní vzchází, jenž dává dech lidu na ní a ducha těm, kdo po ní chodí:

„Já, Hospodin, jsem tě povolal ve spravedlnosti a uchopil tě za ruku; budu tě opatrovat, dám tě za smlouvu lidu a za světlo pronárodům, abys otvíral slepé oči, abys vyváděl vězně ze žaláře, z věznic ty, kdo sedí v temnotě.

Já jsem Hospodin. To je mé jméno. Svou slávu nikomu nedám, svou chválu nepostoupím modlám. Hle, už nastalo, co bylo na počátku, teď oznamuji nové věci. Dříve než vyraší, vám je ohlašuji.“

- **S čím přicházím?** (naladění, sdílení dne,..)

B) Volíme jednu z 10 otázek

Kromě Naslouchání.

C) Sdílíme, rozlišujeme, nasloucháme a mluvíme na vybrané téma:

I. Jak toto téma prožívám osobně?

II. Jak toto téma žijeme v naší farnosti?

(0. vlastní reflexe - 1.kolo: každý řekne, co jej oslovilo - 2. kolo: každý řekne, co jej oslovilo z úst druhých - 3. hledáme všichni společně, co ze všeho řečeného nám Bůh klade na srdce)

D) Závěr – vytvoření souhrnu k odeslání v dotazníku

Základní sdělení - souvislý text, klíčové slovo, příběh, Co Duch svatý říká?

Organizační: příště **17.2.2022 v 18:30**, ? poslední

Slovo na cestu: Ef 2, 19-20

Nejste již tedy cizinci a přistěhovalci, máte právo Božího lidu a patříte k Boží rodině.

Jste stavbou, jejímž základem jsou apoštolové a proroci a úhelným kamenem sám Kristus Ježíš.

0. ZÁKLADNÍ OTÁZKA Synodální církev při hlásání evangelia „putuje společně“. Jak se toto „společné putování“ aktuálně realizuje ve vaší místní církvi? K jakým krokům nás vybízí Duch Svatý, aby toto společně putování bylo intenzivnější? (PD, 26)

Při hledání odpovědi je možné: a) Ptát se: Jaké zkušenosti z vaší místní církve se vám vybaví při této základní otázce? b) Zaměřit se na tyto zkušenosti podrobněji: Jaké radosti přinesly? Jaké těžkosti a překážky přivodily? Jaká zranění evokovaly? Jaké intuice vyvolaly? c) Zaměřit se na plody, o které se lze podělit: Kde v těchto zkušenostech zaznívá hlas Ducha Svatého? Co od nás žádá? Jaké prvky lze potvrdit, co lze postupně změnit? Jaké kroky udělat? V čem nacházíme konsensus? Jaké obzory se před naší místní církví otevírají?

1. NA SPOLEČNÉ CESTĚ V církvi a ve společnosti jdeme jeden vedle druhého po stejné cestě. Kdo jsou v naší místní církvi ti, kteří „jdou společně“? Kdo jsou ti, u kterých se zdá, že zůstávají více stranou? Jakým způsobem jsme voláni k tomu, abychom se ve větší míře stávali společníky na cestě? Jaké skupiny nebo jednotlivci jsou zanecháni na okraji?

2. NASLOUCHAT Naslouchání je první krok, ale vyžaduje otevřenou mysl a otevřené srdce, bez předsudků. Jak k nám Bůh promlouvá hlasy, které často ignorujeme? Jak se naslouchá laikům, zvláště ženám a mladým lidem? Co usnadňuje nebo ztěžuje naše naslouchání? Jak dobře nasloucháme těm, kdo žijí na okraji společnosti? Jak je zakomponováno to, co říkají zasvěcené osoby? Co představuje určitá omezení v naší schopnosti naslouchat, zvláště těm, kteří mají názor odlišný od našeho? Jaký prostor se poskytuje hlasu menšin, zvláště hlasu osob, které zakoušejí chudobu, odsunutí na okraj společnosti nebo sociální vyloučení?

3. UJMOUT SE SLOVA Všichni jsou vybízeni, aby mluvili odvážně a otevřeně, tedy svobodně, pravdivě a s láskou. Co nás uschopňuje a co nám brání, abychom v naší místní církvi a ve společnosti mluvili odvážně, otevřeně a odpovědně? Kdy a jak dokážeme říci to, co je pro nás důležité? Jak funguje vztah s místními médii (nejen katolickými)? Kdo mluví jménem křesťanského společenství a jak jsou tyto osoby vybírány?

4. SLAVIT „Společné putování“ je možné pouze tehdy, pokud vychází ze společného naslouchání Božímu slovu a slavení eucharistie. Jak inspirativní a určující pro náš společný život a naše poslání je v našem společenství modlitba a liturgické slavení? Jak ovlivňují naše nejdůležitější rozhodnutí? Jak napomáháme tomu, aby se všichni věřící účastnili liturgie aktivně? Jaký prostor je dán možnosti zapojit se do služby lektora a akolyty?

5. SPOLUZODPOVĚDNOST ZA MISIJNÍ POSLÁNÍ Synodalita slouží misijnímu poslání církve; všichni členové jsou voláni k tomu, aby se na něm podíleli. Protože jsme všichni učedníky – misionáři, jak je každá pokřtěná osoba volána k tomu, aby se podílela na misijním poslání církve? Co brání pokřtěným, aby byli aktivními misionáři? Jaké misijní oblasti zanedbáváme? Jak společenství podporuje své členy, kteří různým způsobem slouží společnosti (sociální a politická angažovanost, vědecký výzkum, vzdělávání, podpora sociální spravedlnosti, ochrana lidských práv, péče o životní prostředí atd.)? Jak církev pomáhá těmto svým členům, aby svou službu pro společnost vykonávali misionářským způsobem? Jak se určuje, které misijní záležitosti budou vybrány jako ty, jimž je třeba se věnovat, a kdo toto určuje?

6. VÉST DIALOG V CÍRKVI A VE SPOLEČNOSTI Dialog si žádá vytrvalost a trpělivost, ale umožňuje také vzájemné porozumění. Do jaké míry se v našem společenství scházejí k dialogu lidé odlišných národností? Kde se v rámci naší místní církve odehrává dialog a jakým způsobem? Jak podnětujeme spolupráci se sousedními diecézemi, náboženskými společenstvími v dané oblasti, s laickými sdruženími a hnutími atd.? Jak se přistupuje k rozdílným představám nebo ke konfliktům a potížím? Jakým zvláštním záležitostí v církvi a společnosti potřebujeme věnovat větší pozornost? Jakou zkušenost ohledně dialogu a spolupráce máme s příslušníky jiných náboženství a s těmi, kteří nemají k náboženství žádný vztah? Jak vede církev dialog s jinými oblastmi 31 společnosti a jak se od nich učí: oblast politiky, ekonomiky, kultury, občanská společnost a lidé žijící v chudobě?

7. S JINÝMI KŘESŤANSKÝMI DENOMINACEMI Dialog mezi křesťany různých vyznání, vzájemně spojených jedním křtem, má na synodální cestě zvláštní místo. Jaké vztahy má naše církevní společenství s členy jiných křesťanských tradicí a denominací? Co nás spojuje a jak putujeme společně? Jaké plody jsme získali tím, že putujeme společně? Jaké existují potíže? Jaký další krok kupředu můžeme učinit ohledně společného putování?

8. AUTORITA A SPOLUÚČAST Synodální církev je církví participující a spoluodpovědnou. Jak naše církevní společenství stanovuje cíle, o které je třeba usilovat, způsoby, jak jich dosáhnout, a kroky, které je třeba učinit? Jak se v rámci naší místní církve vykonává autorita nebo vedení? Jak jsou do praxe uváděny týmová práce a spoluodpovědnost? Jak a kdo provádí vyhodnocování? Jaké podpory se dostává službám svěřovaným laikům a jak je podněcována odpovědnost laiků? Je naše zkušenost se synodalitou na místní úrovni plodná? Jak fungují synodální orgány na úrovni místní církve (pastorační rady ve farnostech a diecézích, kněžská rada atd.)? Jak můžeme podpořit synodální přístup v našem zapojení a ve vedení?

9. ROZLIŠOVAT A ROZHODOVAT V synodálním duchu činíme rozhodnutí na základě rozlišování toho, co Duch Svatý říká prostřednictvím celého našeho společenství. Jaké metody a procesy aplikujeme, když se rozhodujeme? Jak je lze zlepšit? Jak v rámci hierarchických struktur podnětujeme zapojení do rozhodovacího procesu? Pomáhají nám naše metody, které aplikujeme při rozhodování, k tomu, abychom naslouchali celému Božímu lidu? Jaký je vztah mezi konzultacemi a rozhodnutími a jak je uvádíme do praxe? Jaké využíváme nástroje a postupy ve prospěch transparentnosti a odpovědnosti? Jak můžeme růst ve společném duchovním rozlišování?

10. FORMOVAT SE V DUCHU SYNODALITY Synodalita s sebou nese vnímavost pro změnu, formaci a neustálé učení se. Jak naše církevní společenství formuje lidi, aby byli ve větší míře schopni „putovat společně“, vzájemně si naslouchat, zapojovat se do misijního poslání a do dialogu? Jaká formace je nabízena k posílení schopnosti rozlišovat a vykonávat autoritu synodálním způsobem?

11. VLASTNÍ OTÁZKA...